

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
چهارشنبه ۳دی ۱۴۰۴ - ۳ رجب ۱۴۴۷
سال بیست‌وهفتم - شماره ۷۴۸۴ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

سر مقاله

روزهای سر نوشت‌ساز ونزوئلا برای جهان

امریکای لاتین به نمایش گذاشته است. می‌دانیم که دولت ونزوئلا، کشوری مستقل و عضو سازمان ملل متحد است که با اتکا به آرای عمومی اداره می‌شود. تنها «جرم» این دولت، مخالفت با دخالت‌های زیاده‌خواهانه ایالات‌متحده است. این کشور همچنین دارای ذخایر عظیم نفتی است و امریکا طی بیش از دو دهه گذشته، به‌به‌کارگیری ابزارهای مختلف از جمله حمایت از کودتا، حمایت تمام‌عیار از شورشیان، براندازی نرم، تلاش برای انقلاب رنگی و حتی اهدای جایزه صلح به یکی از رهبران اپوزیسیون، تلاش کرده ونزوئلا را به مدار کشورهای وابسته به خود بازگرداند. با این حال، همه این تلاش‌ها برای سرنگونی دولت مستقل و ضداستکباری ونزوئلا ناکام مانده است. اکنون واشینگتن به‌صورت عریان‌تری به تهدید نظامی روی آورده که این اقدام نه‌تنها نقض صریح منشور ملل متحد، بلکه ناقض اصول استقلال و حاکمیت ملی کشورهاست.

در چنین شرایطی، به نظر می‌رسد وظیفه همه کشورهای مستقل، قدرت‌های نوظهور و به‌ویژه جمهوری اسلامی ایران، حمایت از دولت و مردم ونزوئلا است. مردم ونزوئلا حق دارند سرنوشته خود را بدون مداخله خارجی تعیین کنند و نباید اجازه داد یک دولت مردمی با تهاجم بیرونی سرنگون شود. علاوه بر این، موقعیت ونزوئلا در امریکای لاتین و دارا بودن منابع انرژی، موجب شده تسلط امریکا بر این کشور به‌معنای تشدید فشار بر سایر کشورهای مستقل نیز باشد. در صورت موفقیت امریکا در ونزوئلا، احتمال هدف قرار گرفتن کوبا و پاک‌سازی قاره امریکا از حکومت‌های مستقل وجود دارد که این‌ا امر مجال بیشتری برای مداخلات واشینگتن در دیگر مناطق جهان فراهم می‌کند. همچنین کنترل نفت ونزوئلا می‌تواند اهرم قدرتمندی برای تسلط بر بازار انرژی و افزایش فشار بر کشورهای مخالف در اختیار امریکا قرار دهد. کاخ سفید امیدوار است با تسلط بر کارائیب و گرینلند، هم بر گذرگاه بین‌المللی کانال پاناما و نیز گذرگاه موسوم به شمال غربی تسلط مادام‌العمر داشته باشد و هم با منابع سرشار نفتی در شمال و جنوب قاره امریکا، نبض بازار انرژی را به کنترل خود درآورد. در صورت تسلط ایالات‌متحده بر کل قاره امریکا، واشینگتن با خیال آسوده‌تر به مداخلات خود در دیگر قاره‌ها ادامه داده، مسیر تجارت بین‌الملل را تحت کنترل درآورده و فشار اقتصادی بر کشورهای مستقل را تشدید خواهد کرد.

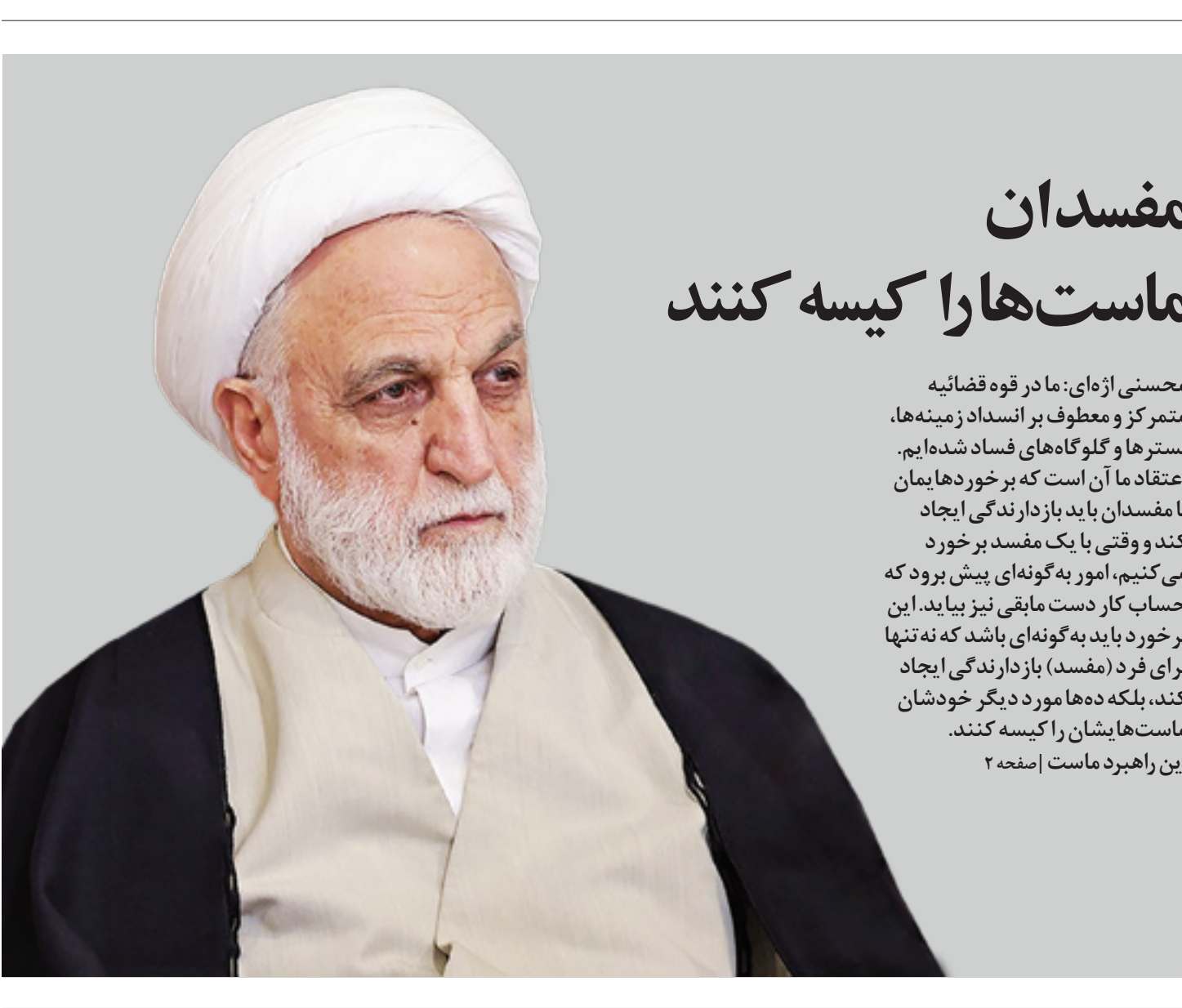
ازاین‌رو، ونزوئلا امروز به‌عنوان سنگر پیشانی‌جبهه مقاومت در برابر هژمونی امریکا است و حمایت همه‌جانبه به‌ویژه حمایت سیاسی از این کشور ضروری به نظر می‌رسد. مردم و دولت ونزوئلا باید اطمینان یابند که کشورهای جهان، به‌ویژه کشورهای مستقل آسیایی، پشتیبان آنان هستند. نباید اجازه داد یکجانبه‌گرایی امریکا منجر به سقوط دولت این کشور شود. موفقیت امریکا در سرنگونی یکجانبه دولت ونزوئلا، علاوه بر پیامدهای راهبردی و اقتصادی، می‌تواند به احیای سنت غلط دوران جنگ سرد، یعنی سرنگونی حکومت‌های مستقل به‌صورت یکجانبه، بینجامد که این امر خطری جدی برای نظم بین‌الملل محسوب می‌شود.

لذا شکل‌گیری جبهه‌های متحد در مقابل این سیاست‌ها ضروری است و جمهوری اسلامی ایران می‌تواند در این مسیر نقش محوری ایفا کند. مسئولان کشورهای مستقل به‌ویژه ایران باید ونزوئلا را خط مقدم دفاع از منافع راهبردی چندجانبه‌گرایی در جهان مستقل بدانند. فاصله جغرافیایی ما نباید موجب کاهش توجه به این مسئله شود، زیرا تحولات ونزوئلا تأثیری مستقیم بر نظم آینده جهانی دارد، روزهای سرنوشت‌ساز کنونی ونزوئلا، برای همه جهان سرنوشت‌ساز است و چه‌بسا هر گونه کوتاهی در حمایت از مردم ونزوئلا برای همه مردم جهان هزینه‌هایی به همراه داشته باشد.

لایحه انقباضی علیه کسری بودجه

● بهناز قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

روز گذشته لایحه بودجه ۱۴۰۵ تقدیم مجلس شد. نشانه‌ها از تدوین یکی از انقباضی‌ترین بودجه‌های سال‌های اخیر حکایت دارد. گمانه‌زنی‌ها نشان می‌دهد رشد سقف بودجه سال آینده ممکن است کمتر از ۵درصد تعیین شود؛ رقمی که در مقایسه با تورم بالای ۴۰درصد به معنای یک انقباض واقعی حدود ۳۵درصدی در اندازه بودجه دولت خواهد بود؛ کاهش‌ی کم‌سابقه که می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای برای هزینه‌های عمومی، پروژه‌های عمرانی و سیاست‌های حمایتی دولت به همراه داشته باشد | صفحه ۴

یادداشت سیاسی سیدعبدالله مغولیان مذاکره یا تله تسلیم؟ خط قرمز ملت ایران جریان غرب‌گرا در داخل، به عنوان بازوی مکمل دشمن، سه دروغ بزرگ را ترویج می‌کند. دروغ اول: «راه دیگری جز مذاکره نداریم»، دروغ دوم: «مشکل از تندرهای داخلی است»، این روایت، امریکا را از جایگاه منته به قاضی ارتقا می‌دهد و نیروهای انقلابی را مانع جلوه می‌دهد. دروغ سوم: «مذاکره یعنی عقلایت»، عقلایت واقعی، حرکت در صراط مستقیم اصول است، نه افتادن در دام زورگویی. نشستن پشت میز مذاکره از موضع منتهم، هم حماقت است و هم خیانت؛ استقلال ملی تضعیف می‌شود صفحه ۲	یادداشت بین‌الملل حنیف غفاری گزاره‌های ثابت و سیاستمداران لرزان بیروت! تحولات جاری در جنوب لبنان، که با نقض مکرر آتش‌بس از سوی نیروهای صهیونیستی همراه است، پرده از یک واقعیت تلخ سیاسی در بیروت برمی‌دارد؛ انفعال خودخواسته دولت کنونی لبنان، دولت نواف سلام و وزیر امور خارجه‌اش، یوسف رجبی، در قبال تجاوزات مداوم، عملاً سکوتی معنادار را برگزیده‌اند. این انفعال صرفاً ناشی از ضعف مدیریتی نیست، بلکه به نظر می‌رسد تلاشی هدفمند در راستای اجرای یک پروژه بزرگ‌تر یعنی اعمال فشار حداکثری بر جبهه مقاومت، به ویژه حزب‌الله لبنان، صورت می‌گیرد صفحه ۱۵	یادداشت اقتصادی وحید عظیم‌نیا دبیر گروه اقتصادی «فهم مشترک» یا آزمون جدید؟ به گفته سخنگوی مجلس «فهم مشترک» بین دولت و مجلس این است که حمایت‌ها را به حلقه آخر زنجیره انتقال دهند و ابزار هم در این خصوص کالابرس الکترونیکی است. استدلال اصلی حامیان این سیاست آن است که ارز ترجیحی ۲۸هزار و ۵۰۰تومانی به دلیل تخصیص در ابتدای زنجیره واردات، به هدف اصابت نکرد و منافع آن در مسیر توزیع از دست رفت، بنابراین حذف این ارز و انتقال یارانه به انتهای زنجیره، یعنی مصرف‌کننده نهایی می‌تواند کارآمدتر باشد صفحه ۴	یادداشت سیاسی چوب حراج دولت جولانی بر تمامیت ارضی سوریه وزارت خارجه وابسته به دولت موقت سوریه نقشه‌ای از این کشور منتشر کرد که سوریه را بدون ارتفاعات جولان نشان می‌داد و روی آن نوشته شده بود: «سوریه بدون قانون سزار». رژیم صهیونیستی، ارتفاعات جولان واقع در جنوب غربی سوریه را در جنگ سال ۱۹۶۷ میلان اعراب و رژیم صهیونیستی اشغال کرد و در سال ۱۹۸۱ رسماً ارتفاعات جولان را به مناطق تحت اشغال خود ضمیمه کرد؛ اقدامی که حتی سازمان ملل هم آن را به رسمیت نشناخت و هنوز آن را یک سرزمین اشغالی عربی می‌داند. این اقدام رژیم حاکم بر سوریه با خشم و واکنش تند مردم این کشور و کاربران در رسانه‌های اجتماعی همراه بود
---	---	---	--

